

Viladecans Punt de Trobada

Dv, 8/07/2011 per La puntada

[La puntada](#)

[Viladecans Punt de Trobada](#) és una petita revista que vam començar fa quatre anys a Viladecans. La iniciativa va sorgir d'un grup de persones de diverses entitats i de diferents sensibilitats polítiques, amb l'objectiu de facilitar un espai de comunicació i de reflexió sobre la ciutat de Viladecans. Un espai independent del poder municipal, fora dels circuits comercials i accessible a la col·laboració de tanta gent com fos possible. I amb la voluntat d'esdevenir un servei per a la difusió de l'activitat d'altres entitats. Una cosa semblant a L'Agulla, que coneixeu bé, però en clau ciutadana.

El Punt de Trobada té una periodicitat mensual, es distribueix per correu electrònic i arriba a unes 1.300 adreces. Compta amb un blog i amb la xarxa del Facebook. Funcionem de manera totalment voluntària. Les poques despeses que tenim es financen amb la quota dels membres del Consell de Redacció i hem acordat renunciar a subvencions.

El Punt de Trobada sorgeix en una ciutat on no hi ha pràcticament mitjans de comunicació locals, llevat d'un parell de publicacions de distribució gratuïta de caràcter mensual i del butlletí municipal, orientat a justificar l'actuació municipal i no pas a descriure la vida i inquietuds dels ciutadans. Per això mateix és convenient expressar altres punts de vista. Sobretot si ens creiem que això de la democràcia parteix del joc participatiu de cadascú de nosaltres. Viure la ciutat a fons és saber què volem i com ho volem, i estar disposats a treballar per assolir-ho. Això, sens dubte, contribueix a construir això que en diuen "cohesió social" i de què a Viladecans no anem sobrats.

És un espai crític, per una altra banda, perquè de vegades el nostre sentit crític més aviat sembla una perpètua reclamació d'atenció als meus, únics, immensos, individuals problemes. Sense contrapartides ni obligacions. El sentit crític comporta també drets i deures, esperit col·lectiu, prioritats clares, recerca d'alternatives i de propostes, i compromís per dur-les a terme.

I un espai respectuós. En els darrers anys, sentim pedregar i pedregar fort, en alguns mitjans de comunicació, tant de la premsa escrita com de ràdio i televisió. En el millor dels casos, les coses es diuen pel broc gros, sovint de forma superficial i sense contrastar. Un petit i modest antídol és treure'ns de sobre les consignes, intentar veure la complexitat de les coses, obrir els ulls i aprendre a analitzar-les, a veure'n causes i conseqüències, a argumentar propostes i a escoltar els arguments del veí, aprendre a crear consens i a promoure la llibertat d'expressió, això sí, sense insultar ningú i signant allò que s'escriu. Fent allò que de vegades els polítics no saben fer: pedagogia. La llibertat d'expressió comporta corresponsabilitat.

Valorem l'aportació de la gent senzilla. No és una revista de savis ni de grans col·laboradors, ni de persones que pretenen tenir tota, l'absoluta raó o la veritat, sinó una revista on qualsevol persona pot col·laborar-hi. Cal treure tot el potencial comunicatiu que portem dins.

I un espai on pugui fer-se visible allò que de vegades no es veu perquè no se'n parla, però que existeix: les aportacions i experiències positives de persones i entitats, de Viladecans i de fora, el patiment d'alguna gent que viu a la marginalitat o que sol ser objecte de tots els tòpics negatius del món; els efectes "col·laterals" d'algunes mesures socials i econòmiques a la nostra ciutat... La vida dels homes i dones treballadors, al món de la pagesia, de la indústria o dels serveis en el nostre cas, que no serem mai ni famosos ni triunfants, però que som a la base d'allò que és la nostra ciutat i que tenim una massa desconeguda història col·lectiva.

En resum, un espai per fer cultura, en el sentit més autèntic de la paraula.

Mercè Solé